

BORIS BAKAL I BACAČI SJENKI PRVI PUT NA IGRAMA

Teatar se b

Svi ti scenski ili kazališni događaji pokušali su u svoje vrijeme
ona pitanja koje se ovdje danas postavljaju, ne samo u Gradu

Razgovarala: Sonja Seferović

Jedna od tri dramske premijere najavljene za 64. sezonu Dubrovačkih ljetnih igara "Otac Hrabrost", u Vašoj režiji i konceptu s Bacačima sjenki, kako ste i sami istakli, interdisciplinarna je predstava uro-njena u današnjicu, i u svojevrsno istraživanje grada. Nakon dosadašnjeg bogatog domaćeg i međunarodnog iskustva na brojnim projektima i produkcijama, došli ste na Igre, prvi put. Je li Vaš festivalski debi još korak dalje u nastojanju osuvremenjivanja dramskog programa Igara?

Poznajem relativno dobro Dubrovnik i dubrovačku povijest, a prije svega mnoge transformacije koje su Igre prolazile od samog po-

četka. Neke sam od tih "posebnih" predstava i gledao, a o nekima sam slušao od autora, ali i dubrovačke publike. Prije svega govorim o predstavama poput "Areteja" Georgija Para koja je bila peripatetička predstava u dvije verzije i čime je zapravo publika jed-

ne postajala izvođačima druge. I njegov "Krištofor Kolumbo" koji se odvijao na brodu i plovio od stare luke oko Lokruma i natrag nije bila manja avantura. U doba sretnog braka DLJI i Dana mladog teatra svašta je pohodilo dubrovačke ulice i osvaja-

U doba sretnog braka DLJI i Dana mladog teatra svašta je pohodilo dubrovačke ulice i osvajalo razne prostore i mnogi Dubrovčani i danas s nostalgijom pričaju o tome

Iz jedne od predstava 2012. godine, "Izvištaj s druge obale"

Bavi izloženošću

Ne odgovoriti na izazov Dubrovnika i vremena, a ovo što će biti naša predstava samo je pokušaj da mi odgovorimo na pitanje ili svijetu, nego se nameću i meni, ostalim autorima, ovakvima kakvi danas jesmo

lo razne prostore i mnogi Dubrovčani i danas s nostalgijom pričaju o tome. "Kugla" je ovdje osvojila Orlanda za "Mekane brodove". Ne bismo smjeli zaboraviti ni "Radio-nicu za pričanje, šetanje i izmišljanje" Nataše Rajković i Bobe Jelčića koja i danas izaziva suze u očima mnogih svjedoka te očigledno posebne predstave. Svi ti scenski ili kazališni događaji pokušali su u svoje vrijeme odgovoriti na izazov Dubrovnika i vremena, a ovo što će biti naša predstava je pokušaj da mi odgovorimo na ona pitanja koje se ovdje danas postavljaju, ne samo u Gradu, ili svijetu, nego se nameću i meni, ostalim autorima, ovakvima kakvi danas jesmo.

Najavljena izvedba na otvorenim prostorima Grada s procesom rada većim dijelom

Boris Bakal redatelj i suosnivač "Bacača sjenki" foto: Neja Markičević / CROPIX

Tko je Boris Bakal

Redatelj, glumac i intermedijalni umjetnik Boris Bakal autor je mnogobrojnih projekata u rasponu od kazališnih predstava, preko video i audioinstalacija, filmova i kulturno-socijalno-političkih inicijativa; sudjelovao je u radu različitih platformi i inicijativa, pisao, predavao i objavljivao o umjetnosti i kulturnim politikama u zbornicima, časopisima i dnevnicima u Italiji, Hrvatskoj, Njemačkoj, Srbiji, Belgiji, USA i Nizozemskoj. Njegov je rad karakterističan po specifičnim istraživanjima grada i netipičnih izvedbenih lokacija, dokumentarističkom pristupu i po interaktivnim elementima u umjetničkim projektima. Tijekom karijere surađivao je s mnogobrojnim redateljima, koreografima, intermedijalnim umjetnicima, producentima, istraživačima i kuratorima iz cijeloga svijeta. Kao gostujući predavač izlagao je na više univerziteta (NewYork, Columbia, Perugia, Firenca, Leiden,...), a 2002. suosnovao je i vodi do danas umjetničku platformu Bacači sjenki - zabilježeno je među ostalim o bogatom autorovu opusu.

izloženim javnosti, svojevrsan je izazov za publiku ili provokacija. Kakva su Vaša očekivanja s obzirom na dosadašnja iskustva?

Teatar se bavi izloženošću. Raznim oblicima izloženosti. Ja samo pokušavam izravnati polje odgovornosti za izvedbu - već godinama. Mislim da je publika jednako odgovorna za predstavu u kojoj sudjeluje ili ako hoćete klasično, koju gleda. Zato često dajem publici priliku da odredi i prije tobože završenog procesa proba koja je i kolika njezina odgovornost. S druge strane,

ne mislim da je apriori nametanje nekih pravila rješenje i pokušavam otkriti ono što je zaista nužno da se dogodi u srazu gledatelja/putnika/osjetitelja i performer. Mislim da je to fer i da će Dubrovnik sam dati najbolje odgovore, a mi smo tu da oslušujemo.

Klasične scenske prostore zamjenjujete lokacijama na više mjesta u Gradu?

Mislim da je korisno danas u Dubrovniku postaviti predstavu koja takva kakva jest ne može biti postavljena nigdje drugdje bez truda pri-

lagodbe i promišljanja drugog prostora. Neki od lokacija koje koristimo bili su u prošlosti scenski ili glazbeni prostori Igra, što znači da ulazimo u prostor sjećanja, ali s novim sadržajem i novim pravilima igre. Mi samo ne želimo predstavu postaviti drugdje i onda Dubrovnik prilagoditi njoj. U odabiru lokacija tragali smo i za vezama njihovih sadržajno-hipertekstualnih matrica, ali tekst predstave nije na sceni nego u cijelom procesu rada na njoj, u putovanju kroz predstavu. On, sam proces, predstavlja tekst.